

Protokół

94. posiedzenia Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej, które odbyło się 19 października 2016 roku w gmachu Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii przy ul. Wspólnej 2 w Warszawie. W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Komisji – według załączonej listy obecności (zał. 1).

Wstępny porządek obrad obejmował:

1. Zagajenie.
2. Przyjęcie protokołu 93. posiedzenia Komisji z dnia 29 czerwca 2016 roku.
3. Sprawy bieżące.
4. Zasady latynizacji dla języków: tadżyckiego, perskiego, rosyjskiego i ukraińskiego.
5. Wykaz polskich nazw budowli – omówienie wykazu z obszaru Rosji.
6. Wykaz polskich nazw budowli – omówienie wykazu z obszaru krajów arabskich.
7. Wolne wnioski.

Obrady prowadził Maciej Zych, wiceprzewodniczący Komisji.

Ad 1. Wiceprzewodniczący przywitał członków Komisji oraz usprawiedliwił nieobecność Przewodniczącej – E. Wolnicz-Pawłowskiej.

Ad 2. Protokół 93. posiedzenia przyjęto, po wprowadzeniu drobnych uwag, jednogłośnie (10 głosów za).

Ad 3. J. Kacprzak poinformowała o zmianach w kierownictwie Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, jakie zaszły w ostatnim czasie. 1 sierpnia br. odwołany został z funkcji Głównego Geodety Kraju Kazimierz Bujakowski, pełniącym obowiązki Głównego Geodety Kraju została Aleksandra Jabłonowska. W dniu 31 sierpnia br. z funkcji zastępcy Głównego Geodety Kraju odwołany został Jacek Jarzabek; 18 października 2016 r. Minister Infrastruktury i Budownictwa powierzył pełnienie obowiązków zastępcy Głównego Geodety Kraju Grażynie Kierznowskiej (zastępcy Głównego Geodety Kraju podlega Departament Geodezji, Kartografii i Systemów Informacji Geograficznej zajmujący się obsługą Komisji). Jerzy Zieliński, dyrektor Departamentu Geodezji, Kartografii i Systemów, odwołany został ze stanowiska 22 września; nowym dyrektorem departamentu został 3 października Adam Zozuła.

W ostatnim czasie Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwracało się do Prezydium Komisji z prośbą o wyjaśnienie pewnych kwestii nazewniczych. Pierwsza dotyczyła odmiany nazwy państwa Saint Vincent i Grenadyny. W „Urzędowym wykazie nazw państw i terytoriów niesamodzielnych” jako dopełniacz podana jest forma *Saint Vincent i Grenadynów*. Tymczasem MSZ zwróciło uwagę, że w dopełniaczu powinna to być raczej forma *Saint Vincent i Grenadyn*. Dopełniacz w postaci wskazanej przez MSZ wymienia m.in. „Wielki słownik ortograficzny PWN” pod red. E. Polańskiego (dodatkowo są osobno wymienione w nim Grenadyny z dopełniaczem *Grenadyn*), „Wielki słownik ortograficzny” A. Markowskiego i W. Wichrowskiej oraz „Słownik nazw geograficznych” J. Grzeni. Ponadto można stwierdzić, że forma *Grenadynów* byłaby poprawna w przypadku, gdyby wyspy miały nazwę rodzaju męskiego (rodzaju tych wysp nie można jednak określić), choć nie jest to

regułą, gdyż uzus dopuszcza końcówkę *-ów* przy nazwach rodzaju żeńskiego (np. *Bahamów*, gdy istnieje wyspa Wielka Bahama). Zwrócono przy tym uwagę, że w przypadku nazwy Grenadyny uzus jest tu w miarę jednoznaczny i stosowana jest w dopełniaczu forma *Grenadyn*. W związku z tym Komisja uznała, że zalecanym dopełniaczem nazwy Saint Vincent i Grenadyny jest *Saint Vincent i Grenadyn* – taka forma zostanie uwzględniona w kolejnym wydaniu wykazu nazw państw.

Kolejna kwestia poruszana przez MSZ dotyczyła polskiego tłumaczenia oficjalnej nazwy prezydenta Węgier – jest to tzw. nazwa urzędu jednoosobowego. W nazwie tej wątpliwość budziło, w jakiej formie zastosować nazwę państwa węgierskiego – *Prezydent Republiki Węgierskiej*, czy *Prezydent Republiki Węgier*. W 2012 roku zmieniona została oficjalna nazwa Węgier z *Republika Węgierska* (Magyar Köztársaság) na *Węgry* (Magyarország), jednak w oficjalnej nazwie prezydenta pozostawiono słowo „republika”. Przed zmianą nazwy państwa węgierska oficjalna nazwa prezydenta miała postać *Magyar Köztársaság Elnöke* – w nazwie tej pierwsze dwa człony były oficjalną nazwą Węgier, tj. *Republika Węgierska*, stąd zasadne było tłumaczenie *Prezydent Republiki Węgierskiej*. Obecna nazwa węgierska ma postać *Magyarország Köztársasági Elnöke* różniącą się od poprzedniej nazwy. Tłumaczeniem obecnej nazwy będzie zatem *Prezydent Republiki Węgier*.

J. Kacprzak przedstawiła informację o 18. Posiedzeniu Sekcji Bałtyckiej UNGEGN, które odbyło się w dniach 23–25 sierpnia w Petersburgu w siedzibie Instytutu Badań Lingwistycznych Rosyjskiej Akademii Nauk. Organizatorem spotkania była Rosyjska Federalna Służba Państwowej Rejestracji, Katastru i Kartografii. W posiedzeniu uczestniczyło 29 przedstawicieli sześciu państw: pięciu państw należących do Sekcji Bałtyckiej (tj.: Estonii, Litwy, Łotwy, Polski i Rosji) oraz Białorusi, mającej status obserwatora w Sekcji. Polskę reprezentowali Justyna Kacprzak (sekretarz Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych) i Jerzy Ziuzia (główny specjalista w Departamencie Geodezji, Kartografii i Systemów Informacji Geograficznej GUGiK-u).

W czasie posiedzenia przedstawiono 18 referatów. Językiem roboczym spotkania był rosyjski. Przedstawiciele Polski zaprezentowali raport zatytułowany „Prace w zakresie standaryzacji nazw geograficznych w Polsce w latach 2015-2016” oraz referat „Problematyka standaryzacji i wizualizacji danych Państwowego Rejestru Nazw Geograficznych”.

W ramach posiedzenia została zorganizowana wystawa publikacji nazewniczych oraz opracowań kartograficznych, na której prace zaprezentowały wszystkie państwa uczestniczące w posiedzeniu – większość eksponatów stanowiły opracowania kartograficzne (mapy i atlasy). Polska pokazała publikacje książkowe wydane w ciągu ostatnich 2 lat: „Urzędowy wykaz nazw państw i terytoriów niesamodzielnych” (wyd. 2 z 2015 r.), „Raport Narodowy” na Międzynarodową Konferencję Kartograficzną w Rio de Janeiro, „Nazwy miejscowe Polski”, tom 10 (litery Ra-Re), „Polski Przegląd Kartograficzny” z artykułami dotyczącymi nazewnictwa oraz rocznik „Onomastica”.

Poza sesją referatową odbyły się dwie sesje terenowe. Pierwsza z nich miała miejsce drugiego dnia posiedzenia i została zorganizowana w Rosyjskim Towarzystwie Geograficznym w Petersburgu. Ostatniego dnia posiedzenia zorganizowana była druga sesja terenowa do miejscowości Puszkina.

T. Wites przedstawił sprawozdanie z Posiedzenia Komisji Toponimii Międzynarodowej Unii Geograficznej (MUG) i Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej (MAK), które odbyło się w ramach 33. Kongresu Międzynarodowej Unii Geograficznej mającego miejsce w Pekinie w dniach 21–25 sierpnia. Kongres został zorganizowany przez Chińskie Towarzystwo Geograficzne oraz MUG, a odbył się w siedzibie Chińskiego Narodowego Centrum Konferencyjnego na terenie powstałego w 2008 r. parku Olimpijskiego. W ramach kongresu odbyło się 3800 prezentacji, w tym 2600 ustnych i 1200 posterowych. Wśród uczestników z ponad 80 państw najliczniejszą grupę stanowili Chińczycy (2236 osób), a drugą pod względem liczebnym Japończycy (122 osoby). Polskę reprezentowało 25 osób, w tym, w imieniu KSNG, Tomasz Wites.

W porządku obrad przewidziano podział konferencji na sesje tematyczne organizowane przez komisje MUG oraz na sesje plenarne. Zagadnienia kartograficzne i toponimiczne znalazły się w trzech sesjach tematycznych, zorganizowanych przez: Komisję Systemów Informacji Geograficznej, Komisję Modelowania Systemów Informacji Geograficznej oraz Komisję Toponimii. Oprócz wyżej wymienionych odbyła się również sesja sponsorowana przez SuperMap, chińską firmę produkującą materiały kartograficzne na bazie systemów informacji geograficznej.

Wspólne posiedzenie Komisji Toponimii MUG i MAK prowadzone było przez dwóch przewodniczących – Cosimo Palagiano z Włoch oraz Petera Jordana z Austrii. W jego ramach odbyły się cztery sesje, w tym dwie równoległe. W trakcie dwóch pierwszych sesji przedstawiono po 5 referatów, zaś w trakcie trzeciej, odbywającej się równoległe z sesją czwartą – 4 referaty. W trakcie posiedzenia T. Wites przedstawił referat omawiający wybrane działania podejmowane przez Komisję Standaryzacji Nazw Geograficznych, w tym specyfikę standaryzacji nazw geograficznych w Polsce uwzględniającą niejednoznaczne kryteria ustalania nazw oraz dążenie do poprawności stosowanych egzonimów.

W dalszej części 94. posiedzenia KSNG omówione zostały bieżące propozycje zmian w polskim nazewnictwie geograficznym świata. Na początku dyskutowano kwestię dwóch obwodowych miast na Ukrainie.

W lipcu 2016 r. Rada Najwyższa Ukrainy uchwaliła zmianę nazwy *Kirowohradu*. Dotychczasową ukraińską nazwę Кіровоград zamieniono na nazwę Кропивницький (w polskiej transkrypcji: Kropywnyćkyj). Jest to nowa nazwa nienawiązująca do formy historycznej Elizabetgród (obowiązującej do 1924 roku) – upamiętniono w ten sposób pisarza, dramaturga i aktora teatralnego Marka Kropywnyckiego (1840-1910). Członkowie Komisji zgodzili się, że warto ustalić polski odpowiednik dla tej nowej nazwy – stosowanie nazwy ukraińskiej w transkrypcji (tj. Kropywnyćkyj) byłoby zbyt uciążliwe. Uznano, że nazwa miasta powinna mieć taką postać, jaką w Polsce stosuje się dla nazwiska tego pisarza. Ponieważ wątpliwości budziło, czy nazwisko to jest polszczone w postaci *Kropywnycki*, *Kropiwnicki*, czy może innej, postanowiono odłożyć kwestię zmiany nazwy miasta do czasu wyjaśnienia formy zapisu nazwiska.

Na poprzednim posiedzeniu Komisja skasowała nazwę *Dniepropetrowsk*, uznając, że powinna być dla tego miasta stosowana nazwa ukraińska *Dnipro*, argumentując to m.in. tym, że jest to nowy chrzest, nienawiązujący do form historycznych. Miasto to znajduje się w obwodzie, w którym ludność rosyjskojęzyczna według ostatniego spisu (z 2001 r.) liczy 32% mieszkańców, a język rosyjski uzyskał w 2012 roku status języka regionalnego. W związku z tym rosyjska forma jest endonimem i warto ją brać pod uwagę – językoznawcy

ukraińscy i rosyjscy twierdzą, że po rosyjsku miasto ma obecnie nazwę Днепр (nazwa ta stosowana jest na wielu rosyjskojęzycznych stronach ukraińskich urzędów i instytucji), który to endonim w polskiej transkrypcji ma formę *Dniepr*. Ponadto polska nazwa w postaci *Dniepr* stosowana była w niektórych serwisach informacyjnych przy okazji informacji o zmianie nazwy miasta, zatem nie byłaby nową formą wymyśloną przez Komisję. W związku z tym członkowie Komisji uznali, że kwestię nowej nazwy dla Dniepropetrowska należy jeszcze raz przedyskutować – decyzję postanowiono odłożyć na kolejne posiedzenie, gdyż uznano, że istotne jest tu uzyskanie opinii polonistów.

Pod koniec 2015 roku uległ zmianie podział administracyjny Luksemburga – dystrykty (3), będące dotychczas jednostkami administracyjnymi pierwszego rzędu zostały zlikwidowane, w zamian jednostkami administracyjnymi stały się kantony (12), będące dotychczas jednostkami administracyjnymi drugiego rzędu. W celach porządkowych Komisja uznała, że egzonim **Luksemburg**, stosowany w dotychczasowych wykazach dla dystryktu, będzie obecnie odnosił się do kantonu.

W dotychczasowych wykazach („Nazewnictwo geograficzne świata. Zeszyt 2: Bliski Wschód” z 2004 r., „Urzędowy wykaz polskich nazw geograficznych świata” z 2013 r.) wymieniony był *Amman*, jako nazwa jednej z jordańskich jednostek administracyjnych. Jednak arabska nazwa *‘Ammān* jest nieformalną nazwą tej jednostki, której właściwa nazwa arabska to *Al-‘Āšima* (‘stolica’). Sytuację komplikują tu same władze jordańskie, które w wersji angielskiej różnych publikacji stosują dla tej jednostki nazwę *Amman* (*Amman Governorate*) – także w publikacjach dwujęzycznych (przykładowo w roczniku statystycznym w tablicach i na mapach jednostka po angielsku opisana jest jako *Amman*, zaś po arabsku jako *Al-‘Āšima*). Członkowie Komisji dyskutowali, czy zachować dla tej jednostki nazwę *Amman*, pomimo że nazwa arabska ma inne znaczenie, czy też nazwę tę skasować. Zaproponowano, aby dopuścić stosowanie dwóch form – zarówno **Al-Asima** (arabska nazwa w transkrypcji), jak i **Amman**. Za takim rozwiązaniem głosowało 7 osób, nikt nie był przeciw, 4 osoby wstrzymały się od głosu. Następnie doprecyzowano, że zalecaną formą będzie **Al-Asima**, zaś wariantową **Amman** (za takim rozwiązaniem głosowało 6 osób, za uznaniem nazwy *Amman* za zalecaną, a *Al-Asima* za wariantową głosowały 4 osoby, jedna osoba wstrzymała się od głosu).

W „Urzędowym wykazie polskich nazw geograficznych świata” z 2013 r. zostały wymienione nazwy trzech jednostek administracyjnych Omanu: *Maskat*, *Region Centralny* i *Region Wschodni*. Nazwy arabskie tych jednostek zostały podane za „Nazewnictwem geograficznym świata. Zeszyt 2: Bliski Wschód” z 2004 r. Komisja przeoczyła jednak, że już w 2011 roku nastąpiła zmiana w podziale administracyjnym tego kraju. Po pierwsze, wszystkie regiony (*mintaka*) zostały przekształcone w muhafazy (wcześniej istniały oba te rodzaje jednostek administracyjnych). Po drugie, zwiększona została liczba jednostek administracyjnych kraju z 9 do 11. W wyniku tej drugiej zmiany podzielony został Region Wschodni na dwie muhafazy. W związku z tymi zmianami Komisja postanowiła (przez aklamację):

- zmienić nazwę *Region Centralny* na **Prowincja Centralna**,
- skasować nazwę **Region Wschodni**,

- dodać nazwę **Prowincja Południowo-Wschodnia**,
- dodać nazwę **Prowincja Północno-Wschodnia**.

W dotychczasowych wykazach nazw wymienione było *Jerycho*, jako jedna z jednostek administracyjnych Palestyny. Jednak arabską nazwą tej jednostki nie jest *Arīḥā* tylko *Arīḥā wa-Al-Aghwār* (człon *Al-Aghwār* oznacza ‘doliny’ i odnosi się do Doliny Jordanu wraz z jej bocznymi dolinami). Komisja zastanawiała się, czy zachować dla tej jednostki nazwę *Jerycho* (po angielsku często stosowana jest nazwa *Jericho* lub *Jericho Governorate*, także na oficjalnych stronach palestyńskich), czy zmienić ją na formę *Jerycho i Dolina Jordanu* (na palestyńskich stronach rządowych po angielsku sporadycznie stosowana jest forma *Jericho and Jordan Valley Governorate*), *Jerycho i Doliny* (dokładne tłumaczenie nazwy arabskiej), czy też zmienić na formę *Jerycho i Al-Aghwar* (w angielskiej wersji nazwy tej jednostki przeważnie stosowany jest zapis *Jericho and Al Aghwar Governorate*). Na początku zdecydowano, że nazwa *Jerycho* zostanie zmieniona na formę z dwoma członami (za takim rozwiązaniem głosowało 10 osób, nikt nie był przeciw, jedna osoba wstrzymała się od głosu). Następnie ustalono, że nową nazwą tej jednostki będzie ***Jerycho i Al-Aghwar*** (7 głosów za, za formą *Jerycho i Doliny* opowiedziały się 4 osoby, nie było głosów wstrzymujących się; nie głosowano wprowadzenia nazwy *Jerycho i Dolina Jordanu*, gdyż uznano ją za błędne tłumaczenie nazwy arabskiej).

W dniu 25 listopada 2014 dystrykt (mintakat) miejski *Nawakszut*, dla którego egzonim jest uwzględniany w publikacjach Komisji, został podzielony na trzy regiony (wilajety). W związku z tą zmianą Komisja postanowiła (przez aklamację) skasować egzonim *Nawakszut* dla zlikwidowanej jednostki administracyjnej oraz wprowadzić egzonimy dla trzech nowych jednostek administracyjnych: ***Nawakszut Południowy***, ***Nawakszut Północny*** i ***Nawakszut Zachodni***.

W 2011 roku miała miejsce reforma administracyjna Wybrzeża Kości Słoniowej. 19 regionów zastąpiono 14 dystryktami, w tym 2 dystryktami autonomicznymi obejmującymi miasta. W przypadku tych dwóch dystryktów autonomicznych, nazwanych od obu stolic kraju, Komisja postanowiła (przez aklamację) przyjąć egzonimy ***Abidżan*** i ***Jamusukro***. We wcześniejszym podziale administracyjnym oba te miasta znajdowały się w granicach rozleglejszych regionów: *Région des Lacs* (Jamusukro) oraz *Région des Lagunes* (Abidżan).

Nowa Zelandia podzielona jest administracyjnie na 16 regionów. Jednostki te nie były uwzględnione w dotychczasowych publikacjach Komisji. W przypadku trzech regionów ich nazwy są takie same jak obiektów, dla których ustalone zostały polskie nazwy. W związku z tym Komisja postanowiła (przez aklamację) przyjąć dla nich nazwy: ***Auckland***, ***Wellington*** i ***Zatoka Obfitości***.

Od 1 stycznia 2016 r. funkcjonuje nowy podział Francji na regiony administracyjne – z 22 regionów Francji metropolitarnej zostało utworzonych 13 regionów powstałych z łączenia dotychczasowych regionów (6 regionów pozostało bez zmian). Dla sześciu nowo utworzonych regionów przyjęto początkowo tymczasowe nazwy powstałe z łączenia nazw dotychczasowych regionów (dla siódmego regionu, powstałego z połączenia Dolnej

Normandii i Górnej Normandii od razu ustalono docelową nazwę – *Normandia*). Komisja przyjęła dla tych sześciu regionów nazwy: *Akwitania-Limousin-Poitou-Charentes*, *Alzacja-Szampania-Ardeny-Lotaryngia*, *Burgundia-Franche-Comté*, *Langwedocja-Roussillon-Midi-Pireneje*, *Nord-Pas-de-Calais-Pikardia* oraz *Owernia-Rodan-Alpy*.

Pod koniec września zostały we Francji przyjęte docelowe nazwy tych regionów. Dwie nazwy pozostawiono bez zmian – tymczasowe nazwy regionów stały się nazwami stałymi (są to *Bourgogne-Franche-Comté* oraz *Auvergne-Rhône-Alpes*), zatem zachowane zostają dla nich polskie nazwy przyjęte przez Komisję (*Burgundia-Franche-Comté* oraz *Owernia-Rodan-Alpy*). W przypadku pozostałych regionów administracyjnych wprowadzone zostały następujące nazwy:

- *Grand Est* dla *Alsace-Champagne-Ardenne-Lorraine*,
- *Hauts-de-France* dla *Nord-Pas-de-Calais-Picardie*,
- *Nouvelle-Aquitaine* dla *Aquitaine-Limousin-Poitou-Charentes*,
- *Occitanie* dla *Languedoc-Roussillon-Midi-Pyrénées*.

W związku z tymi zmianami Komisja postanowiła:

- zmienić nazwę *Akwitania-Limousin-Poitou-Charentes* na ***Nowa Akwitania*** (aklamacja),
- zmienić nazwę *Langwedocja-Roussillon-Midi-Pireneje* na ***Oksytania*** (aklamacja),
- skasować nazwę *Alzacja-Szampania-Ardeny-Lotaryngia* (aklamacja; należy stosować nazwę francuską *Grand Est*),
- skasować nazwę *Nord-Pas-de-Calais-Pikardia* nie wprowadzając w zamian nazwy *Górna Francja* (za wprowadzeniem nowej nazwy była 1 osoba, przeciw było 7 osób, 3 wstrzymały się od głosu; dla jednostki tej należy stosować nazwę francuską *Hauts-de-France*, analogicznie jak dla sąsiedniego regionu należy stosować nazwę *Île-de-France*).

Postanowiono dodać egzonimy dla trzech obszarów chronionych:

- ***Transgraniczny Rezerwat Biosfery Mesety Iberyjskiej*** (aklamacja) – rezerwat biosfery utworzony w 2015 roku na pograniczu Hiszpanii i Portugalii,
- ***Transgraniczny Rezerwat Biosfery Tagu*** (aklamacja) – rezerwat biosfery utworzony w 2016 roku na pograniczu Hiszpanii i Portugalii,
- ***Rezerwat Żyguliński*** (aklamacja) – rezerwat przyrody w Rosji, znajduje się na wyżynie Żyguli, wchodzi w skład Środkowowolżańskiego Rezerwatu Biosfery.

Wykaz egzonimów z obszaru Czech uzupełniono o nazwę ***Kościelec*** (aklamacja). Jest to część zaolziańskiej wsi Cierlicko (wchodzi w skład administracyjnie wydzielonej części wsi o nazwie Cierlicko Górne). Kościelec jest znany z tego, że na jego obrzeżach w 1932 roku miała miejsce katastrofa lotnicza, w której zginęli Franciszek Żwirko i Stanisław Wigura (w jej miejscu znajduje się tzw. Żwirkowisko – miejsce z pomnikiem i symbolicznymi grobami). Od 1992 roku funkcjonuje tu Dom Polski Żwirki i Wigury.

W wykazie nazw z obszaru Czech wymieniona jest nazwa szczytu *Praszywka*. Jest to wzniesienie na terenie Zaolzia, a jego nazwa została wymieniona już w wykazie egzonimów z 1994 roku. Jednak najprawdopodobniej w nazwie tej jest literówka, a szczyt powinien mieć ustaloną nazwę w formie *Praszywa* – pod taką nazwą wymieniany jest na przedwojennych mapach i w przedwojennych publikacjach (w 1938 szczyt znalazł się Polsce, po przyłączeniu

tej części Zaolzia), a także w publikacjach współczesnych, w tym na mapie Zaolzia opracowanej przez Polski Związek Kulturalno-Oświatowy. W związku z tym Komisja postanowiła (przez aklamację) zmienić nazwę *Praszywka* na ***Praszywa***.

Ad. 5. Jako kolejny omówiono punkt 5 porządku obrad, punkt 4 przenosząc jako następny. Omawiając wykaz nazw budowli z obszaru Rosji Komisja postanowiła:

- dodać egzonim ***Nabrzeże Pałacowe*** dla ulicy w Petersburgu (aklamacja),
- zmienić egzonim *plac Dekabrystów* na ***plac Senacki*** dla placu w Petersburgu (aklamacja),
- dodać egzonim ***plac Pałacowy*** dla placu w Petersburgu (aklamacja),
- dodać egzonim ***most Rosyjski*** dla mostu we Władywostoku (aklamacja),
- dodać egzonim ***dworzec Fiński*** dla dworca kolejowego w Petersburgu (aklamacja),
- dodać egzonim ***dworzec Ładoski*** dla dworca kolejowego w Petersburgu (aklamacja),
- dodać egzonim ***dworzec Witebski*** dla dworca kolejowego w Petersburgu (aklamacja),
- dodać egzonim ***Cerkiew na Krwi*** dla budowli sakralnej w Jekaterynburgu (aklamacja),
- dodać egzonim ***Cerkiew na Krwi*** wraz z formą oficjalną ***sobór Zmartwychwstania Pańskiego*** dla budowli sakralnej w Petersburgu (aklamacja),
- nie zmieniać nazwy *cerkiew Wasyla Błogosławionego* na *sobór Wasyla Błogosławionego* dla budowli sakralnej w Moskwie (aklamacja),
- dodać egzonim ***cerkiew Wniebowstąpienia Pańskiego*** dla budowli sakralnej w zespole Kołomieńskie w Moskwie (aklamacja),
- dodać egzonim ***dzwonnica Iwana Wielkiego*** dla budowli sakralnej w Moskwie (aklamacja),
- dodać egzonim ***lawra Aleksandra Newskiego*** dla budowli sakralnej w Petersburgu (aklamacja),
- dodać pseudoegzonim ***meczet Muchtarowa*** dla budowli sakralnej we Władykaukazie (aklamacja),
- dodać egzonim wariantowy ***monastyr Terapontowski*** dla budowli sakralnej w Ferapontowie (aklamacja), egzonimem głównym pozostaje *monastyr Ferapontowski*,
- ustalić, że w wykazach stosowana będzie forma „monastyr”, jednocześnie dodane będzie wyjaśnienie, że równoważna z nią jest forma „monaster” i w nazwach obie formy mogą być stosowane wymiennie (aklamacja),
- dodać egzonim ***monastyr Ipatiewski*** dla budowli sakralnej w Kostromie (aklamacja),
- dodać egzonim ***monastyr Smolny*** dla budowli sakralnej w Petersburgu (aklamacja),
- dodać egzonim ***monastyr Spaso-Jakowlewski*** dla budowli sakralnej w Rostowie (aklamacja),
- dodać egzonim ***monastyr Spaso-Jewfimiejewski*** dla budowli sakralnej w Suzdalu (aklamacja),

- dodać egzonim *sobór Archangielski* dla budowli sakralnej w Moskwie (aklamacja),
- zmienić egzonim *katedra Chrystusa Zbawiciela* na *sobór Chrystusa Zbawiciela* dla budowli sakralnej w Moskwie (9 głosów za zmianą, 0 przeciw, 2 wstrzymujące się),
- dodać egzonim *sobór Kazański* dla budowli sakralnej w Petersburgu (aklamacja),
- dodać egzonim *sobór Kazański* wraz z formą oficjalną *sobór Kazańskiej Ikony Matki Bożej* dla budowli sakralnej w Moskwie (aklamacja),
- dodać egzonim *sobór Mądrości Bożej* wraz z egzonimem wariantowym *sobór Sofijski* dla budowli sakralnej w Nowogrodzie Wielkim (aklamacja),
- dodać egzonim *sobór Narodzenia Matki Bożej* dla budowli sakralnej w Suzdału (aklamacja),
- dodać egzonim *sobór Świętego Dymitra* dla budowli sakralnej we Włodzimierzu (aklamacja),
- dodać egzonim *sobór Uspiński* dla budowli sakralnej w Rostowie (aklamacja),
- dodać egzonim *sobór Zaśnięcia Matki Bożej* dla budowli sakralnej we Włodzimierzu (aklamacja),
- dodać egzonim *Wielka Synagoga Chóralna* dla budowli sakralnej w Petersburgu (aklamacja),
- dodać egzonim *cmentarz Nowodziewiczny* dla cmentarza w Moskwie (aklamacja),
- dodać egzonim *cmentarz Piskariowski* dla cmentarza w Petersburgu (aklamacja),
- dodać egzonim *Polski Cmentarz Wojenny w Katyniu* (aklamacja),
- dodać egzonim *Polski Cmentarz Wojenny w Miednoje* (aklamacja),
- dodać pseudoegzonim *mauzoleum Lenina* dla mauzoleum w Moskwie (aklamacja),
- dodać egzonim *Kreml* dla obiektu w Jarosławiu (aklamacja),
- dodać egzonim *Kreml* dla obiektu w Kazaniu (aklamacja),
- nie wprowadzać pseudoegzonimu *Archangielskoje* dla zespołu pałacowo-parkowego koło Moskwy (aklamacja),
- skasować nazwę *Galeria Tretiakowska* dla muzeum w Moskwie – jest to obiekt istotny jako instytucja, a nie ze względu na budowlę, w której się znajduje, zaś zgodnie z załączeniem wykazu budowli muzea, jako instytucje, nie są w nim uwzględniane,
- dodać egzonim *gmach Admiralicji* dla budynku w Petersburgu (aklamacja),
- dodać egzonim *Pogost Kiży* dla zespołu budownictwa drewnianego na wyspie Kiży (aklamacja),
- dodać pseudoegzonim *Oranienbaum* dla zespołu pałacowo-parkowego w Łomonosowie koło Petersburga (aklamacja),
- dodać egzonim *pałac Katarzyny* dla budowli w Puszkynie koło Petersburga (aklamacja),
- dodać egzonim *pałac Konstantynowski* dla budowli w Stielnej koło Petersburga (aklamacja),
- dodać egzonim *pałac Marmurowy* dla budowli w Petersburgu (aklamacja),
- dodać egzonim *pałac Michajłowski* dla budowli w Petersburgu (aklamacja),

- dodać egzonim *rezydencja Rastorgujewów i Charitonowów* dla budowli w Jekaterynburgu (aklamacja),
- dodać egzonim *pałac Taurydzki* dla budowli w Petersburgu (aklamacja),
- dodać egzonim *Państwowy Pałac Kremłowski* dla budowli w Moskwie (aklamacja),
- dodać egzonim *teatr Maryjski* dla budowli w Petersburgu (aklamacja) – charakterystyczny budynek teatru opery i baletu w stylu Art Nouveau, otwarty w 1860 r.,
- dodać egzonim *Wielki Pałac Kremłowski* dla budowli w Moskwie (aklamacja),
- dodać egzonim *wieża Spaska* dla budowli w Moskwie (aklamacja),
- dodać egzonim *wieża Troicka* dla budowli w Moskwie (aklamacja),
- dodać egzonim *zamek Michajłowski* wraz z egzonimem wariantowym *zamek Inżynieryjny* dla budowli w Petersburgu (aklamacja),
- dodać egzonim *Maska Boleści* dla pomnika w Magadanie (aklamacja),
- dodać egzonim *Matka Ojczyzna Wzywa!* dla pomnika w Wołgogradzie (aklamacja),
- dodać egzonim *Uniwersytet Moskiewski* wraz z formą oficjalną *Państwowy Uniwersytet Moskiewski im. M.W. Łomonosowa* dla charakterystycznego głównego budynku uniwersytetu w Moskwie (aklamacja),
- dodać egzonim *Ogród Aleksandrowski* dla zespołu trzech parków w Moskwie (aklamacja),
- dodać egzonim *park Gorkiego* dla parku w Moskwie (aklamacja),
- dodać egzonim *pomnik Zdobywców Kosmosu* dla pomnika w Moskwie (aklamacja),
- dodać egzonim *Robotnik i Kolchoźnica* dla pomnika w Moskwie (aklamacja),
- dodać egzonim *wieża Ostankino* dla wieży telewizyjnej w Moskwie (aklamacja),

Członkowie Komisji zostali poproszeni, aby wszelkie propozycje uzupełnienia do wykazu nazw budowli z obszaru Rosji kierowali do Komitetu Redakcyjnego.

Ad. 4. Omówiono zasady latynizacji języka perskiego opracowane w ramach prac nad rozbudowywaniem zasad latynizacji, tak aby zawierały, poza samymi tablicami transkrypcji i transliteracji, również podstawowe informacje o danym języku i stosowanym w nim systemie pisma. Zasady opracowane zostały przez B. Zagórskiego. Same zasady transliteracji i transkrypcji nie uległy zmianie – zalecany jest system transliteracji przyjęty przez Komisję w 2005 roku w trakcie opracowywania wykazu nazw geograficznych Iranu na potrzeby publikacji „Nazewnictwo geograficzne świata” (jest to zmodyfikowany system latynizacji ONZ z 1967 roku) oraz polska transkrypcja fonetyczna (również przyjęta przez Komisję w 2005 roku w trakcie opracowywania wykazu nazw geograficznych Iranu). Do zasad wprowadzono drobne modyfikacje uszczegóławiające kwestie zapisu. Po krótkim omówieniu, zasady latynizacji języka perskiego zostały przyjęte przez aklamację.

Przy okazji wprowadzania powyższych zasad zgodzono się na pewną modyfikację zapisu stosowanego w transliteracji czterech języków posługujących się pismem arabskim. Dotychczas w przypadku kilku liter stosowano zapis z ogonkiem (*cédille*): ﺩﻟﻰ, ﺩﻟﻰ, ﺩﻟﻰ, ﺩﻟﻰ oraz ﺩﻟﻰ. W transliteracji dla tych języków dopuszczone jest wymienne stosowanie zapisu tych liter

z ogonkami lub kropkami (tj. ħ, ṣ, ḍ, ṭ oraz ẓ) – informacja o tym podana została przy zasadach latynizacji języka arabskiego. Postanowiono zmienić stosowane w publikacjach Komisji zapisy, przyjmując jako podstawowy zapis tych liter z kropkami, a zapis z ogonkami uznawać za wariantowy (informacja o tym znajdzie się w tablicach latynizacyjnych). Zmianę tę przyjęto dla zapisów w języku arabskim, dari, paszto i perskim (w trzech ostatnich językach nie występuje w latynizacji litera ḍ).

Omawianie zasad latynizacji języków tadżyckiego, rosyjskiego i ukraińskiego odłożono na kolejne posiedzenie.

Ad. 6. Rozpoczęto omawianie wykazu polskich nazw budowli z obszaru krajów arabskich. Przedstawione zostały założenia przygotowania wykazu oraz problemy ze zbieraniem nazw z obszaru państw arabskich, gdzie w praktyce nie istnieje standaryzacja nazewnictwa geograficznego.

Ze względu na brak czasu na kolejne posiedzenie przeniesiono dokończenie omawiania wykazu polskich nazw budowli z obszaru krajów arabskich.

Na tym posiedzenie zakończono.

Protokółował:
Wiceprzewodniczący Komisji
mgr Maciej Zych